

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

Riđvánina 2021

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

Viimeiset sanat bahá'í-asian historian mieleenpainuvimpaan lukuun on nyt kirjoitettu, ja uusi lehti kääntyy. Tämä riđván merkitsee poikkeuksellisen vuoden, viisivuotissuunnitelman ja vuonna 1996 alkaneen kokonaisen suunnitelmien sarjan päättymistä. Uusi suunnitelmien sarja kutsuu, mutta ennen sitä edessämme on merkittävät kaksitoista kuukautta, joita voidaan pitää alkusoittona ensi riđvánina käynnistyvälle yhdeksänvuotiselle ponnistukselle. Me näemme edessämme yhteisön, joka on vahvistunut ripeästi ja valmis etenemään aimo harppauksin. Ei kuitenkaan pidä olla harhakäsitystä siitä, kuinka paljon ponnistelua tarvittiin tähän pisteeseen pääsemiseksi ja miten suurin vaivoin saavutettuja olivat matkan varrella saadut oivallukset: se, mitä on opittu, muovaa yhteisön tulevaisuuden, ja kuvaus siitä, miten tämä oppi saatiin, tuo selvyttä siihen, mitä tuleman pitää.

Vuotta 1996 edeltäneet vuosikymmenet tekivät runsaine omine edistysaskeleineen ja oivalluksineen täysin selväksi sen, että useissa yhteiskunnissa suuret joukot olisivat valmiita astumaan bahá'í-uskon lipun alle. Niin rohkaisevia kuin laajamittaiset liittymiset olivatkin, ne eivät kuitenkaan vastanneet sellaista kestäväää kasvuprosessia, jota voitaisiin edistää monenlaisissa ympäristöissä. Yhteisöllä oli edessään syvällisiä kysymyksiä, joiden ratkaisemiseksi riittävän hyvin sillä oli tuolloin liian vähän kokemusta. Miten sen laajentamiseen tähtäävät ponnistukset voisivat edetä käsi kädessä lujittamisprosessin kanssa ja selvittää kasvun ylläpitämisen pitkäaikainen, ilmeisen pulmallinen haaste? Kuinka voitaisiin kehittää yksilöitä, laitoksia ja yhteisöjä, jotka kykenisivät toteuttamaan Bahá'u'lláhin opetuksia käytännössä? Ja miten opetuksista viehättyneistä voisi tulla maailmanlaajuisen henkisen hankkeen edistäjiä?

Niinpä neljännesvuosisata sitten bahá'í-yhteisö, jolla vielä oli eturintamassaan kolme Jumalan asian kättä, aloitti nelivuotissuunnitelman, joka erosi sitä edeltäneistä suunnitelmista siinä, että se keskittyi yhteen ainoaan tavoitteeseen: joukkojen liittymisen prosessin merkittävään edistymiseen. Tästä tavoitteesta tuli myös seuraavaa suunnitelmien sarjaa määrittävä. Yhteisö oli jo alkanut ymmärtää, että tämä prosessi ei tarkoittanut vain melkoisten joukkojen liittymistä bahá'í-uskoon, eikä se toteutuisi itsestään. Se edellytti määrätietoista, järjestelmällistä sekä nopeutunutta laajentamista ja lujittamista. Tähän työhön tarvittaisiin hyvin lukuisten sielujen tietoista osallistumista, ja vuonna 1996 bahá'í-maailmaa kehoitettiin tarttumaan tämän edellyttämään valtavaan koulutushaasteeseen. Sitä pyydettiin perustamaan koulutusinstituuttien verkosto, joka keskittyisi saamaan aikaan voimistuvan virran yksilöitä, joilla on tarvittavat kyvyt pitää kasvuprosessia käynnissä.

Ystävät ryhtyivät tähän tehtävään tietoisina siitä, että huolimatta heidän aiemmista voitoistaan opetuskentällä heillä oli selvästikin paljon opittavaa siitä, mitä kykyjä tulisi hankkia, ja – mikä oli ratkaisevan tärkeää – siitä, miten niitä hankkia. Monella tapaa yhteisö oppisi tekemällä. Sen jälkeen, kun sen oppimat asiat olisi kiteytetty ja jalostettu soveltamalla niitä ajan mittaan erilaisissa ympäristöissä, ne lopulta sisällytettäisiin koulutusmateriaaleihin. Ymmärrettiin, että tietyt

toiminnot olivat luonnollinen vastaus jonkin alueen väestön henkisiin tarpeisiin. Opintopiirit, lastentunnit, hartauskokoukset ja myöhemmin varhaisnuorten ryhmät erottuivat oleellisen tärkeinä tässä suhteessa, ja kun ne nivottiin niihin liittyvään toimintaan, niiden tuottama muutosvoima kykeni saamaan aikaan vireän yhteisöelämän mallin. Ja sitä mukaa, kun näihin ydintoimintoihin osallistuvien määrä kasvoi, niiden alkuperäiseen tarkoitukseen tuli mukaan uusi ulottuvuus. Ne alkoivat toimia väylinä, joiden kautta nuorten, aikuisten ja kokonaisten perheiden laajemmasta yhteiskunnasta oli mahdollista tutustua Bahá'u'lláhin ilmoitukseen. Alkoi tulla myös ilmeiseksi, miten käytännöllistä oli tarkastella yhteisörakentamisen työhön tarvittavia toimintasuunnitelmia ”seudun” yhteydessä: seutu on hallittavan kokoinen maantieteellinen alue, jolla on selvät yhteiskunnalliset ja taloudelliset ominaispiirteet. Seudun tasolla alettiin kehittää kykyä laatia yksinkertaisia suunnitelmia, ja näistä suunnitelmista sai alkunsa bahá'í-uskon kasvuohjelmia, jotka lopulta jäsenyivät kolmen kuukauden toimintajaksoiksi. Yksi tärkeä seikka tuli varhain selväksi: yksilöiden eteneminen kurssisarjan läpi vauhdittaa seutujen etenemistä kehityksen jatkumossa, mikä puolestaan varmistaa yksilöiden etenemisen kurssisarjassa. Näiden toisiaan täydentävä suhde auttoi ystäviä kaikkialla arvioimaan kasvun muutosvoimaa omassa ympäristössään ja kartoittamaan tien kohti suurempaa vahvuutta. Ajan myötä osoittautui tulokselliseksi tarkastella sitä, mitä jollakin seudulla tapahtui niin kolmen koulutukselle välttämättömän asian näkökulmasta – lasten, varhaisnuorten sekä nuorten ja aikuisten tarpeiden palveleminen – kuin myös kasvun rytmille elintärkeiden toimintajaksojen näkökulmasta. Kaksikymmentäviisivuotisen hankkeen vielä kestäessä monet nykyään havaitsemistamme kasvuprosessin tunnistettavimmista piirteistä olivat jo vankasti vakiintumassa.

Sitä mukaa, kun ystävien ponnistukset voimistuivat, erilaiset periaatteet, käsitteet ja strategiat, joilla oli yleistä merkitystä kasvuprosessille, alkoivat kiteytyä toimintakehykseksi, johon voitiin sen kehittyessä sisällyttää uusia osatekijöitä. Tämä kehys osoittautui olennaisen tärkeäksi valtavan vireyden vapautumiselle. Se auttoi ystäviä suuntaamaan tarmonsä tavoin, jotka kokemuksen mukaan edistivät elinvoimaisten yhteisöjen kasvua. Kehys ei kuitenkaan ole mitään kaavamaisista. Ottamalla kehityksen erilaiset osatekijät huomioon, kun arvioitiin seudun, paikkakunnan tai pelkästään naapuruston todellista tilannetta, voitiin luoda toimintamalli, jossa hyödynnettiin sitä, mitä muu bahá'í-maailma oli oppimassa, mutta joka silti vastasi tuon paikan erityispiirteitä. Kahtiajako joustamattomien vaatimusten ja loputtomien henkilökohtaisten mieltymysten välillä vaihtui monitahoisemmaksi ymmärrykseksi siitä, miten monenlaisin keinoin yksittäiset ihmiset voisivat tukea prosessia, joka oli pohjimmiltaan eheä ja jota paranneltiin jatkuvasti kokemuksen karttuessa. Tämän kehityksen toteutuminen kertoo edistyksestä, josta ei voi olla epäilystäkään: vaikutukset koko bahá'í-maailman ponnistusten yhdenmukaistamiseen ja yhdistämiseen ja sen etenemisen vauhdittamiseen olivat erittäin merkittäviä.

Kun yksi suunnitelma seurasi toista ja yhteisörakentamisen työhön osallistuminen alkoi olla yhä laaja-alaisempaa, edistyksestä toimintakulttuurin tasolla tuli entistä ilmeisempää. Esimerkiksi nuorempien sukupolvien kouluttamisen merkitys alettiin ymmärtää entistä laajemmin, samoin kuin etenkin varhaisnuorten poikkeukselliset voimavarat. Toiset toisiaan auttavat ja toistensa rinnalla yhteistä polkua kulkevat sielut laajensivat jatkuvasti keskinäisen tuen piiriä, mistä syntyi se malli, jota kaikki palvelukyvyyn kehittämiseen tähtäävät ponnistukset tavoittelivat. Jopa vuorovaikutus ystävien välillä ja heidän ympärillään olevien kanssa koki muutoksen sitä mukaa, kun lisääntyi tietoisuus merkityksellisten keskustelujen voimasta virittää ja ravita henkistä vastaanottavuutta. Ja merkittävää oli, että bahá'í-yhteisöt omaksuivat tavan toimia aina vain enemmän ulospäin suuntautuen. Kenestä tahansa bahá'í-uskon tulevaisuuden näkemykselle vastaanottavaisesta sielusta saattoi tulla koulutustoiminnan, hartauskokousten ja muiden yhteisörakentamisen osa-alueiden toimelias osallistuja ja jopa niiden tukija ja edistäjä.

Tällaisten sielujen keskuudesta monet ilmaisisivat myös uskonsa Bahá'u'lláhiin. Näin syntyi joukkojen liittymisen prosessista ymmärrys, joka ei niinkään perustunut teorioihin ja oletuksiin vaan pikemminkin todelliseen kokemukseen siitä, miten suuret joukot pystyivät löytämään bahá'í-uskon, tutustumaan siihen, samastumaan sen tavoitteisiin, liittymään mukaan sen toimintoihin ja keskusteluihin ja monissa tapauksissa ottamaan sen omakseen. Todellakin sitä mukaa, kun instituuttiprosessi vahvistui alueella toisensa jälkeen, suunnitelman työhön osallistuvien määrä, joka ulottui jopa vastikään bahá'í-uskoon tutustuneisiin, kasvoi suurin harppauksin. Mutta tätä ei pitänyt vauhdissa pelkkä huoli lukumääristä. Näkemys yhtäaikaisesta henkilökohtaisesta ja yhteisöllisestä muodonmuutoksesta, joka perustui Jumalan sanan opiskeluun ja sen ymmärtämiseen, että kullakin ihmisellä on kyky tulla syvällisen henkisen tapahtumasarjan edistäjäksi, oli synnyttänyt tunteen yhteisestä hankkeesta.

Tämän kaksikymmentäviisivuotisen ajanjakson yksi silmiinpistävimmistä ja innoittavimmista ominaispiirteistä on ollut se palvelu, jota ovat suorittaneet bahá'í-nuoret, jotka uskollaan ja urheudellaan ovat ottaneet oikeutetun paikkansa yhteisön ponnistusten etulinjassa. Nuoret ovat bahá'í-asian opettajina ja lasten kasvattajina, matkustavina ohjaajina ja kotirintamapioneereina, seutukoordinaattoreina ja bahá'í-elinten toimijoina nousseet viidellä mantereella palvelemaan yhteisöään omistautuvasti ja uhrautuvasti. Heidän osoittamastaan kypsytyksestä niiden tehtävien suorittamisessa, joista jumalallisen suunnitelman edistyminen riippuu, käy ilmi heidän henkinen vireytensä ja sitoutumisensa ihmiskunnan tulevaisuuden turvaamiseen. Ottaen huomioon tämän yhä ilmeisemmän kypsytyksen me olemme päättäneet, että heti tämän riḍvánin jälkeen se ikä, jolloin uskova voi äänestää bahá'í-vaaleissa, alennetaan kahdeksaentoista, vaikka uskovien valitsemiseksi palvelemaan henkisessä neuvostossa edelleen vaaditaan kahdenkymmenen vuoden ikä. Meillä ei ole epäilystäkään siitä, että täysi-ikäiset bahá'í-nuoret kaikkialla osoittavat oikeaksi uskomme heidän kykynsä täyttää ”tunnollisesti ja utterasti” sen ”pyhän velvollisuuden”, jota suorittamaan jokainen bahá'í-valitsija kutsutaan.

*

Me tiedämme, että yhteisöjen todellisessa tilanteessa on luonnollisesti suuria eroja. Eri kansalliset yhteisöt ja näiden yhteisöjen eri alueet aloittivat tämän suunnitelmien sarjan erilaisista kehitysvaiheista. Sen jälkeen ne ovat myös kehittyneet erilaista vauhtia ja edistyneet erilaisille tasoille. Tässä itsessään ei ole mitään uutta. Aina on ollut niin, että alueiden olot vaihtelevat, samoin kuin niillä havaittu vastaanottavaisuuden aste. Me näemme kuitenkin myös nousevan aallon, jonka kautta useimpien yhteisöjen kyvykkyys, itseluottamus ja keräämään kokemus kasvavat niin lähellä kuin kaukana sijaitsevien sisaryhteisöjen menestyksen kohottamina. Vaikka esimerkiksi uutta paikkakuntaa vuonna 1996 avaamaan nousseilta sieluilta ei lainkaan puuttunut rohkeutta, uskoa ja omistautumista, tänä päivänä heidän vertaisensa kaikkialla yhdistävät näihin samoihin ominaispiirteisiin tiedon, oivallukset ja taidot, joita on karttanut koko bahá'í-maailman kahdenkymmenenviiden vuoden ponnistuksista laajentamis- ja lujittamistyön järjestelmällistämiseksi ja jalostamiseksi.

Riippumatta kunkin yhteisön lähtökohdasta ne ovat edistäneet kasvuprosessia yhdistettyään uskon, peräänantamattomuuden ja sitoutumisen ominaispiirteet valmiuteen oppia. Itse asiassa tämän suunnitelmien sarjan suuresti arvostettava perintö on sen yleinen oivaltaminen, että mikä tahansa pyrkimys edistyä saa alkunsa halukkuudesta oppia. Tämän ohjenuoran yksinkertaisuus ei anna oikeaa kuvaa sen seuraamusten merkityksestä. Meillä ei ole epäilystäkään siitä, että jokainen seutu ajan mittaan etenee kehityksen jatkumossa. Ne yhteisöt, jotka ovat edenneet ripeimmin suhteessa niihin, joiden tilanne ja mahdollisuudet olivat vastaavanlaisia, ovat osoittaneet kykenevänsä vaalimaan ajatuksen ykseyttä ja oppimaan, miten toimia tehokkaasti. Ja ne tekivät niin epäröimättä toimia.

Oppimiseen sitoutuminen tarkoitti myös valmiutta tehdä virheitä – ja joskus virheet tietenkin aiheuttivat harmia. Ei ollut yllättävää, että uusia menetelmiä ja toimintatapoja käytettiin ensin taitamattomasti kokemuksen puutteen vuoksi, ja toisinaan jokin vasta hankittu taito katosi, kun jokin yhteisö syvenyi kehittämään jotakin toista taitoa. Parhaatkaan aiheet eivät takaa harha-askelilta välttymistä, ja niiden ylitse pääsemiseen tarvitaan niin nöyryyttä kuin irrottautumista. Silloin kun jokin yhteisö on lujasti päättänyt olla kärsivällinen ja oppia ilman muuta tapahtuvista virheistä, edistys on aina ollut mahdollista.

Suunnitelmien sarjan puolivälissä yhteisön osallistuminen yhteiskunnan elämään alkoi saada osakseen entistä enemmän suoraa huomiota. Uskovia kannustettiin ajattelemaan sitä kahden toisiinsa kytkeytyvän toiminnan alan kautta – yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja yhteiskunnassa yleisesti käytäviin keskusteluihin osallistuminen. Nämä eivät tietenkään olleet vaihtoehtoja laajentamis- ja lujittamistyölle, saati huomion kääntämistä pois niistä: ne kuuluivat siihen luonnostaan. Mitä enemmän ihmisvoimavaroja jollakin yhteisöllä oli käytettävissään, sitä paremmaksi kehittyi sen kyky soveltaa Bahá'u'lláhin ilmoitukseen sisältyvää viisautta nykypäivän haasteisiin – toteuttaa Hänen opetuksiaan käytännössä. Ja tänä ajanjaksona ihmiskunnan tukala tilanne näytti korostavan sitä, miten kipeästi se tarvitsi jumalallisen lääkärin määräämää lääkettä. Tähän kaikkeen sisältyi käsitys uskonnosta, joka eroaa huomattavasti niistä, jotka vallitsevat maailmassa laajalti: käsitys, jonka mukaan uskonto on alati edistyvää sivistystä eteenpäin vievä vahva voima. Ymmärrettiin, että tällainen sivilisaatio ei ilmaantuisi itsestäänkään, kuin luonnostaan – Bahá'u'lláhin seuraajien tehtävänä oli uurastaa sen syntyiseksi. Tällainen tehtävä edellytti saman järjestelmällisen oppimisprosessin soveltamista yhteiskunnalliseen vaikuttamistyöhön ja yhteiskunnalliseen keskusteluun osallistumiseen.

Viimeisten kahden ja puolen vuosikymmenen näkökulmasta tarkasteltuna kyky ryhtyä yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen on kehittynyt huomattavasti ja johtanut toiminnan poikkeukselliseen kukoistukseen. Verrattuna vuoteen 1996, jolloin noin 250 yhteiskunnallista ja taloudellista kehityshanketta oli käynnissä vuodesta toiseen, nyt niitä on 1 500, ja bahá'-i-uskon innoittamien järjestöjen määrä on nelinkertaistunut, ja niitä on yli 160. Yli 70 000 lyhytkestoista, ruohonjuuritason yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen liittyvää hanketta käynnistetään joka vuosi, viisikymmentä kertaa enemmän kuin aiemmin. Me odotamme innokkaasti näiden kaikkien ponnistusten jatkuvaa kasvua, joka on tulosta siitä kohdennetusta tuesta ja niistä edistämistoimista, joita Bahá'iden kansainvälinen kehitysjärjestö (Bahá'í International Development Organization) nykyään tarjoaa. Samaan aikaan bahá'iden osallistuminen yhteiskunnassa yleisesti käytäviin keskusteluihin on kasvanut valtavasti. Niiden monien tilanteiden lisäksi, jolloin ystävät huomaavat voivansa ottaa esille jonkin bahá'-i-näkökulman työpaikallaan tai omassa elämässään käytävissä keskusteluissa, tätä järjestelmällisempi osallistuminen keskusteluihin on lisääntynyt merkittävästi. Me emme tarkoita tässä ainoastaan Bahá'iden kansainvälisen yhteisön (Bahá'í International Community) – joka tämän ajanjakson kuluessa avasi uusia toimistoja Afrikassa, Aasiassa ja Euroopassa – huomattavasti laajentuneita ponnistuksia ja yhä monitahoisempaa panosta vaan myös kansallisten ulkoasiaintoimistojen valtavasti laajentuneen ja merkittävästi vahvistuneen verkoston työtä, jossa ne kohdistivat huomionsa ennen kaikkea tähän toimintapiiriin. Lisäksi yksittäiset uskovat antoivat oivaltavan ja merkittävän osansa tietyillä toiminnan aloilla. Kaikki tämä auttaa osaltaan selittämään sitä kunnioitusta, arvostusta ja ihailua, jota mielipidevaikuttajat ja muut merkittävät henkilöt yhteiskunnan kaikilla tasoilla ovat yhä uudelleen ilmaisseet bahá'-i-uskoa, sen seuraajia ja heidän toimintaansa kohtaan.

Tarkastellessamme tätä koko kaksikymmentäviisivuotista ajanjaksoa me olemme ihmeissämme siitä, miten monimuotoista bahá'i-maailman rinnakkainen edistys on ollut. Sen älyllinen elämä on kukoistanut, mitä osoittavat paitsi sen edellä esitetyt edistysaskeleet kaikilla toiminnan aloilla myös bahá'i-kirjailijoiden julkaiseman laadukkaan kirjallisuuden määrä, tilan luominen tiettyjen tiedonalojen tarkasteluun opetusten valossa sekä niiden seminaarien vaikutus, joita korkea-asteen opiskelijoille ja jatko-opiskelijoille järjestelmällisesti tarjoaa Institute for Studies in Global Prosperity (ISGP), joka yhteistyössä bahá'i-asian laitosten kanssa palvelee nykyään runsaasti yli 100 maasta peräisin olevien bahá'i-nuorten tarpeita. Ponnistukset bahá'i-temppelien rakentamiseksi ovat nopeutuneet erittäin näkyvästi. Viimeinen äititemppeli pystytettiin Chilen Santiagoon, ja hankkeet kahden kansallisen ja viiden paikallisen mashriqu'l-adhkárin rakentamiseksi käynnistyivät. Bahá'i-temppelit Kambodžan Battambangissa ja Kolumbian Norte del Caucaassa ovat jo avanneet ovensa. Bahá'i-temppelleillä, olivatpa ne vastikään käyttöön vihittyjä tai pitkään toimineita, on yhä keskeisempi sija yhteisöelämässä. Bahá'i-uskon rivijäsenten tarjoama aineellinen tuki Jumalan ystävien käynnistämille lukuisille hankkeille on ollut runsaskätistä. Pelkästään yhteisenä henkisenä vireytenä nähtynäkin anteliaisuus ja uhrautuvaisuus, jonka avulla ratkaisevaa varojen virtaa on melkoisten taloudellisten mullistusten aikana pystytty pitämään yllä – vieläpä vahvistamaan – on paljon puhuvaa. Bahá'i-hallinnon saralla kansallisten henkisten neuvostojen kyky hoitaa yhteisöjensä asioita niiden monitahoisuuden kaiken aikaa lisääntyessä on tehostunut olennaisesti. Ne ovat erityisesti hyötynet uudentasoisesta yhteistyöstä neuvonantajien kanssa, jotka ovat olleet keskeisiä järjestelmällistettäessä oivallusten keräämistä ruohonjuuritasolta kaikkialla maailmassa ja varmistettaessa niiden levittämistä laajalti. Tänä ajanjaksona myös nousi esiin alueellinen bahá'i-neuvosto Jumalan asian täysin kehittyneenä laitoksena, ja alueelliset neuvostot ja niiden alaisuudessa toimivat koulutusinstituutit ovat osoittautuneet välttämättömiksi kasvuprosessin edistämässä nykyisin 230 alueella. Huqúqu'lláhin pääuskotun, Jumalan asian käsi 'Alí-Muhammad Varqán tehtävien jatkumiseksi tulevaisuudessa perustettiin vuonna 2005 Huqúqu'lláhin uskottujen kansainvälinen lautakunta (International Board of Trustees of Huqúqu'lláh). Nykyään se sovittaa yhteen koko maapallon kattavan peräti 33 kansallisen ja alueellisen uskottujen lautakunnan ponnistukset, ja nämä puolestaan ohjaavat yli 1 000 edustajan työtä. Bahá'i-maailmankeskuksessa toteutettiin tänä samana ajanjaksona monia kehityshankkeita, mistä todistaa Bábin hautapyhäkön terassien ja kahden Kaaren rakennuksen valmistuminen sekä 'Abdu'l-Bahán hautapyhäkön rakentamisen aloittaminen, puhumattakaan suuresta määrästä hankkeita bahá'i-uskon kallisarvoisten pyhien paikkojen vankentamiseksi ja säilyttämiseksi. Bahá'u'lláhin hautapyhäkkö ja Bábin hautapyhäkkö hyväksyttiin maailmanperintökohteiksi, ihmiskunnalle mittaamattoman merkittäviksi paikoiksi. Väkeä kerääntyi näille pyhille sijoille sadoin tuhansin, joinakin vuosina lähes puolitoista miljoonaa, ja Bahá'i-maailmankeskus otti säännöllisesti vastaan satoja pyhiinvaeltajia kerrallaan, joskus yli 5 000 vuodessa, sekä saman verran bahá'i-vierailijoita. Me olemme yhtä ilahtuneita niin lukumäärien kasvusta kuin niistä lukuisista erilaisista kansoista ja kansakunnistakin, jotka ovat edustettuina pyhiinvaelluksen siunauksesta nauttivien joukossa. Pyhien kirjoitusten kääntäminen, julkaiseminen ja jakelu on myös nopeutunut suuresti rinnan Bahá'i Reference Library -palvelun kehittymisen kanssa. Tämä on yksi huomattavimmista sivustoista verkkosivuperheessä, joka liittyy Bahai.org-sivustoon, joka sekkin on nyt saatavilla kymmenellä kielellä. On perustettu monenlaisia toimistoja ja elimiä, jotka sijaitsevat Bahá'i-maailmankeskuksessa ja muualla ja joiden tehtävänä on tukea sitä oppimisprosessia, joka on kehkeytymässä lukuisilla toiminnan aloilla kaikkialla bahá'i-maailmassa. Kaikki tämä, sisaremme ja veljemme uskossa, on vain murto-osa siitä tarinasta, jonka voisimme kertoa siitä, mitä on saanut aikaan omistautumisenne Hänelle, joka oli Maailman vääryyttä kärsinyt. Me voimme vain toistaa rakastetun Mestarin kerran ääneen lausumat koskettavat sanat, kun hän syvästi liikuttuneena huudahti: ”Oi Bahá'u'lláh! Mitä Sinä oletkaan tehnyt?”

*

Käänteentekevän neljännesvuosisadan laajasta näkymästä suuntaamme nyt huomiomme viimeisimpään viisivuotissuunnitelmaan, joka monin tavoin oli aivan erilainen kuin mikään sitä edeltänyt suunnitelma. Tässä suunnitelmassa me kehoitimme maailman bahá'ita hyödyntämään kaikkea aiempien kahdenkymmenen vuoden aikana oppimaansa ja ottamaan sen kokonaan käyttöön. Me olemme ilahtuneita siitä, että toiveemme täyttyivät tässä suhteessa ylen määrin, mutta vaikka luonnollisesti odotammekin suuria tekoja Siunatun kauneuden seuraajilta, se, mitä saavutettiin heidän Herkuleen urotöiden vertaisella voimainponnistuksellaan oli luonteeltaan todella henkeäsalpaavaa. Se oli huipentuma sille saavutukselle, jota oli tavoiteltu kaksikymmentäviisi vuotta.

Tämä suunnitelma oli erittäin mieleenpainuva, koska sen jakoivat kolmia kaksi pyhää kaksisataavuotisjuhlaa, joista kumpikin innosti paikallisia yhteisöjä kautta maailman. Uskollisten joukko osoitti ennennäkemättömässä mitassa ja suhteellisen helposti kykynsä saada ihmisiä yhteiskunnan kaikilta aloilta mukaan kunnioittamaan Jumalan ilmaisijan elämää. Se oli voimallinen merkki jostakin laajemmasta: kyvystä suunnata valtavan henkisen voiman vapautuminen Jumalan asian edistämiseen. Niin suurenmoinen oli vastaus tähän, että useilla alueilla bahá'í-usko ponnahti kansallisella tasolla pois tuntemattomuudesta. Siellä, missä se oli odottamatonta, kenties yllättävääkin, ilmeni huomattavaa vastaanottavaisuutta bahá'í-uskolle. Tuhannet ja tuhannet ja taas tuhannet haltioituivat kohdattuaan hartaudellisen hengen, joka on nykyään tunnusomaista bahá'í-yhteisöille kaikkialla. Näkemys siitä, mikä tulee mahdolliseksi bahá'í-pyhäpäivää viettämällä, avartui mittaamattomasti.

Tämän suunnitelman saavutukset jättivät pelkästään lukumäärien osalta nopeasti varjoonsa kaikkien sitä vuodesta 1996 lähtien edeltäneiden suunnitelmien saavutukset. Suunnitelman alussa kyettiin pitämään käynnissä hieman yli 100 000 ydintoimintoa jollakin hetkellä, ja tämä kyky oli kahdenkymmenen vuoden yhteisen ponnistelun hedelmä. Nyt käynnissä on jatkuvasti 300 000 ydintoimintoa samalla kertaa. Näihin toimintoihin osallistuvien määrä on noussut yli kahteen miljoonaan, mikä myös merkitsee lähes kolminkertaista kasvua. Toiminnassa on 329 kansallista ja alueellista koulutusinstituuttia, joiden kyvykkyydestä on osoituksena se, että kolme neljännesmiljoonaa ihmistä on pystynyt suorittamaan ainakin yhden kirjan kurssisarjasta. Kaiken kaikkiaan yksittäisten ihmisten suorittamien kurssien määrä on nyt myös kaksi miljoonaa – runsaasti yli kolmanneksen kasvu viiden vuoden aikana.

Oman vaikuttavan tarinansa kertoo se, että kasvuohjelmia tavoitellaan yhä pontevammin kaikkialla maailmassa. Me olimme kehottaneet nopeuttamaan kasvua näiden viiden vuoden aikana jokaisella niistä 5 000 seudusta, missä se oli alkanut. Tästä välttämättömästä tehtävästä tuli vilpittömän ponnistelun vauhdittaja kaikkialla maailmassa. Sen tuloksena intensiivisten kasvuohjelmien määrä yli kaksinkertaistui ja on nyt noin 4 000. Vaikeudet, jotka liittyivät uusien kylien ja naapurustojen avaamiseen bahá'í-uskolle maailmanlaajuisen terveyskriisin keskellä tai pandemian alkaessa aluillaan olleen toiminnan laajentamiseen, estivät saavuttamasta vieläkin suurempaa kokonaismäärää suunnitelman viimeisenä vuonna. Silti kerrottavaa on tätäkin enemmän. Suunnitelman alussa me olimme esittäneet toiveen, että niiden seutujen määrä, missä ystävät olivat ohittaneet kolmannen virstanpylvään kasvun jatkumossa opittuaan saamaan suuria joukkoja toimintansa piiriin, kasvaisi vielä sadoilla. Niiden kokonaismäärä oli silloin suunnilleen 200 noin 40 maassa. Viisi vuotta myöhemmin tämä luku on kasvanut ja on hämmästyttävät 1 000 lähes 100 maassa – neljännes kaikista maailman intensiivisistä kasvuohjelmista ja saavutus, joka ylittää odotuksemme suuresti. Ja silti nämäkään luvut eivät kerro niistä ylevimmistä korkeuksista, joihin yhteisö on kohonnut. Yli 30 seudulla on käynnissä olevia

ydintoimintoja yli 1 000. Joillakin alueilla niiden kokonaismäärä on useita tuhansia, ja yhdellä ainoalla seudulla niihin osallistuvia on yli 20 000 henkeä. Kasvava määrä paikallisia henkisiä neuvostoja valvoo nykyään koulutusohjelmien kehkeytymistä, ja niissä ovat mukana käytännössä kaikki jonkin kylän lapset ja varhaisnuoret. Sama todellisuus alkaa muotoutua muutamissa kaupunkinaapurustoissa. On merkille pantavia tapauksia, joissa sitoutuminen Bahá'u'lláhin ilmoitukseen on käynyt yli ihmisten, perheiden ja sukulaissuhteiden – tässä ollaan todistamassa väestöryhmien liikettä kohti yhteistä keskusta. Toisinaan käy niin, että keskenään kiistelevät ryhmät jättävät perinnäiset vihamielisyydet taakseen, ja jotkin yhteiskunnalliset rakenteet ja vuorovaikutussuhteet alkavat kokonaan muuttua jumalallisten opetusten pohjalta.

Voimme vain riemuita näin vaikuttavista edistysaskeleista. Bahá'u'lláhin uskon yhteiskuntaa rakentava voima näkyy aina vain selvemmin, ja tämä on se luja perustus, jonka varaan tuleva yhdeksänvuotissuunnitelma rakentuu. Kuten oli toivottu, huomattavan vahvat seudut ovat osoittautuneet tiedon ja voimavarojen varannoiksi naapuriseuduilleen. Ja ne alueet, missä on useampia kuin yksi tällainen seutu, ovat aiempaa helpommin kehittäneet keinot kasvun kiihdyttämiseksi seutu seudulta. Meistä tuntuu kuitenkin välttämättömältä jälleen painottaa sitä, että edistystä on ollut lähes kaikkialla; edistymisessä on eri paikkojen välillä vain aste-eroja. Yhteisön yhteinen ymmärrys joukkojen liittymisen prosessista ja luottamus siihen, että se kykenee edistämään tätä prosessia missä oloissa tahansa, on noussut sellaisille tasoille, joita ei edes voitu kuvitella aiempina vuosikymmeninä. Bahá'í-maailma on vakuuttavasti ratkaissut niin pitkään edessään hämmöttäneet syvälliset kysymykset, jotka tulivat selvästi näkyviin vuonna 1996. Nyt on sukupolvi uskovia, joiden koko elämään yhteisön edistys on jättänyt jälkensä. Mutta pelkästään sen mittakaava, mitä on tapahtunut niillä monilla seuduilla, joilla oppimisen eturintama siirtyy eteenpäin, on tehnyt huomattavasta edistysaskeleesta joukkojen liittymisen prosessissa käänteentekevän ja historiallisesti merkittävän.

Monet tietävät, millä tavoin Suojelija jakoi bahá'í-uskon ajat perättäisiksi jaksoiksi. Muotoutumisen ajan viides jakso alkoi vuonna 2001. Yhtä hyvin ei ole tiedossa, että Suojelija mainitsi nimenomaan, että jumalallisessa suunnitelmassa on jaksoja ja noissa jaksoissa vaiheita. 'Abdu'l-Bahán laatima jumalallinen suunnitelma, jonka toteuttamista lykättiin kaksikymmentä vuotta siksi aikaa, kun hallintojärjestyksen paikallisia ja kansallisia elimiä muodostettiin ja vahvistettiin, pantiin virallisesti toimeen vuonna 1937, jolloin alkoi ensimmäisen jakson ensimmäinen vaihe: Suojelijan Pohjois-Amerikan bahá'í-yhteisölle osoittama seitsenvuotissuunnitelma. Ensimmäinen jakso loppui, kun vuonna 1963 oli saatu päätökseen Kymmenvuotisristiretki, jonka tuloksena bahá'í-uskon lippu oli pystytetty kaikkialle maailmaan. Toisen jakson ensimmäisenä vaiheena oli ensimmäinen yhdeksänvuotissuunnitelma, jota on seurannut peräti kymmenen suunnitelmaa, joiden kesto on vaihdellut kahdestatoista kuukaudesta seitsemään vuoteen. Tämän toisen jakson koittaessa bahá'í-maailma jo näki aivan ensimmäiset vaiheet siitä joukkojen liittymisestä bahá'í-uskoon, jonka jumalallisen suunnitelman laatija oli ennalta nähnyt. Sitä seuraavina vuosikymmeninä omistautuneiden uskoviensa sukupolvet Korkeimman nimen yhteisöstä ovat uurastaneet jumalallisessa viinitarhassa luodakseen kestävään, laajamittaiseen kasvuun tarvittavat olot. Ja miten runsaita ovatkaan tämän uurastuksen hedelmät tänä loistavana riđvánin aikana! Ilmiö, jossa melkoiset joukot laajentavat yhteisön toimintaa, saavat uskon kipinän ja joutuin nousevat palvelemaan suunnitelman kärkijoukoissa, ei ole enää uskon varassa oleva ennuste vaan todellisuutta, joka tapahtuu yhä uudelleen. Näin merkittävä ja todennettava edistys on välttämättä merkittävä Jumalan asian aikakirjoihin. Riemastunein sydämin me ilmoitamme, että Mestarin jumalallisen suunnitelman kolmas jakso on alkanut. Jakso jaksolta, vaihe vaiheelta hänen suunnitelmansa kehkeytyy, kunnes Jumalan valtakunnan valo valaisee jokaisen sydämen.

*

Rakastetut ystävät, mikään katsaus jumalallisen suunnitelman toisen jakson päättäneeseen viisivuotiseen hankkeeseen ei olisi täydellinen, ellei siinä erityisesti mainittaisi niitä mullistuksia, jotka osuivat yhteen sen viimeisen vuoden kanssa ja yhä jatkuvat. Ihmisten välistä vuorovaikutusta koskevat rajoitukset, jotka tiukkenivat ja hellittivät useimmissa maissa tänä aikana, olisivat voineet olla yhteisön yhteisille ponnistuksille vakava takaisku, josta toipuminen olisi voinut kestää vuosia. On kuitenkin kaksi syytä siihen, miksi näin ei käynyt. Yksi oli yleinen tietoisuus bahá'íden velvollisuudesta palvella ihmiskuntaa, eritoten vaaran ja vastoinkäymisten aikana. Toinen oli bahá'í-maailman poikkeuksellisesti kasvanut kyvykkyys ilmentää tuota tietoisuutta. Totuttuaan useiden vuosien ajan ottamaan käyttöön järjestelmällisiä toimintamalleja ystävät suuntasivat luovuutensa ja määrätietoisuutensa odottamattomaan hätätilaan ja varmistivat samalla, että heidän kehittämänsä uudet toimintatavat olivat sopusoinnussa sen kehyksen kanssa, jonka täydellistämiseksi he olivat uurastaneet peräkkäisten suunnitelmien aikana. Tarkoitus ei suinkaan ole jättää huomaamatta niitä vakavia vaikeuksia, joita kaikissa maissa niin bahá'ít kuin heidän maanmiehensä joutuvat kestämään. Uskovat eivät kuitenkaan ole antaneet huomionsa herpaantua ankarien vaikeuksien keskellä. Voimavaroja on suunnattu niitä tarvitseville yhteisöille, vaalit järjestettiin siellä, missä se oli mahdollista, ja Jumalan asian laitokset ovat kaikissa oloissa jatkaneet tehtäviensä hoitamista. On jopa astuttu pelottomasti eteenpäin. São Tomén ja Príncipen Kansallinen Henkinen Neuvosto muodostetaan uudelleen tänä riđvánina, ja kaksi uutta Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tukipylvästä kohotetaan: Kroatian Kansallinen Henkinen Neuvosto, jonka istuntopaikka on Zagrebissa, ja Itä-Timorin Kansallinen Henkinen Neuvosto, jonka istuntopaikka on Dilissä.

Ja näin alkaa yksivuotissuunnitelma. Sen tarkoitus ja vaatimukset on jo esitetty liiton päivänä lähetetyssä sanomassamme. Vaikka tämä suunnitelma onkin lyhyt, se riittää valmistamaan bahá'í-maailmaa sen jälkeen tulevaa yhdeksänvuotissuunnitelmaa varten. Se erityisen voimallinen ajanjakso, joka alkoi sata vuotta jumalallisen suunnitelman muistioiden ilmaisemisen jälkeen ja päättyy pian, kun sata vuotta on kulunut 'Abdu'l-Bahán taivaaseenastumisesta, merkitsee muotoutumisen ajan ensimmäisen vuosisadan päättymistä ja toisen alkamista. Uskollisten joukko siirtyy tähän uuteen suunnitelmaan ajankohtana, jolloin ihmiskunta vaikuttaa haavoittuvuutensa paljastumisen piinaamana aiempaa tietoisemmalta siitä, että maailmanlaajuisten ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan yhteistyötä. Silti sitkeähenkinen taipumus kilpailemiseen, omaneduntavoitteluun, ennakkoluuloisuuteen ja ahdasmielisyyteen edelleen haittaa etenemistä kohti ykseyttä, vaikka yhteiskunnassa kasvaa niiden määrä, jotka osoittavat sanoin ja teoin, että hekin kaipaavat ihmiskunnan luontaisen ykseyden aiempaa laajempaa tunnustamista. Me rukoilemme, että kansakuntien perhe voisi onnistua unohtamaan erimielisyytensä yhteisen edun hyväksi. Huolimatta siitä epävarmuudesta, jonka verhoamia tulevat kuukaudet ovat, me anomme Bahá'u'lláhia suomaan vielä runsaammin niitä vahvistuksia, jotka ovat niin kauan antaneet voimia Hänen seuraajilleen, jotta voisitte edistyä tehtävässänne säilyttäen mielenne tyyneyden levottomassa maailmassa, joka aina vain polttavammin tarvitsee Hänen parantavaa sanomaansa.

Jumalallinen suunnitelma siirtyy uuteen jaksoon ja uuteen vaiheeseen. Lehti on kääntynyt.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]